

Huzura kabul, en büyük şereftir

İmam Gazali Hazretleri der ki:

Bir padişah tasavvur et... Şanı, kudreti bütün memlekete yayılmış. Vezirler, beyler, âlimler, filozoflar onun hizmetinde bulunmayı bir şeref sayıyor. Her biri, kendisine verilecek en küçük vazifeyi bile büyük bir nimet kabul ediyor; gece gündüz kapısında bekliyor.

Böyle bir günde saray dolup taşmış. Kalabalıktan çoğu kimse ayakta kalmış. İşte tam o anda padişah, kalabalığın içinden sıradan bir sofuya işaret ediyor. Sofu, o kalabalığı yara yara huzura çıkıyor. Padişah ona iltifat ediyor, yanına oturtuyor ve basit bir vazife veriyor. Sofunun bilgisizliğine, hatalarına, eksikliğine bakmadan hizmetini beğeniyor, kabul ediyor ve karşılığında ona hesapsız ihsanlarda bulunuyor.

Bunu görenler hayretle şöyle der: **“Bu adamın başına devlet kuşu kondu. Bu kadar ihsana layık değildi ama padişahın lütfu ona erişti.”**

Fakat o sofu kalkıp da yaptığı küçük hizmetle övünse, kendini büyük görse, o nimetleri hak ettiğini zannetse...

O zaman herkes ona şu hükmü verir: **“Bu ne büyük bir gaflet! Kendini bilmiyor, verilen nimeti kendinden biliyor. Böyle nankörlüğün cezası, o nimetin elinden alınmasıdır.”**

Hakikat: Biz O Sofudan Daha Mı Farklıyız?

Şimdi ey aziz düşün: Senin Rabbin öyle bir Sultandır ki:

- Yerde ve gökte ne varsa O’nu tesbih eder.
- Bütün mahlûkat, ister istemez O’na secde eder.
- Cebrail, Mikail, İsrail, Azrail ve sayısını ancak Allah’ın bildiği melekler O’nun huzurunda hizmettedir.

Peygamberler Hz. Adem, Hz. Nuh, Hz. İbrahim, Hz. Musa, Hz. İsa ve Hz. Muhammed (aleyhimüsselâm) gibi en yüce zatlar... Hepsi ibadet eder, hamd eder, secde eder.

Evliyalar, zahidler, salih kullar... Hepsi boynu bükük, kusurunu itiraf ederek O’nun kapısında bekler.

Asıl Hayret Edilecek Şey

Böyle bir Sultanın kapısına sen gidiyorsun. Eksiklerinle, kusurlarınla, dağınık kalbinle...

Ve: Seni geri çevirmiyor, kapısından kovmuyor, duanı dinliyor, ibadetini kabul ediyor

Daha da ötesi az bir ameline **sonsuz sevaplar veriyor.**

Düşün: Dünya padişahlarının kapısına gitsen seni içeri almazlar. Ama kâinatın Rabbi sana kapısını açıyor.

Bil ki: **Allah'ın bir kula verdiği değer, onu hangi işte istihdam ettiğinde gizlidir.**

Sana namaz kıldırması, seni zikre yöneltmesi, kalbine dua ettirmesi bunlar küçük şeyler değil, seni huzuruna kabul etmesidir. Çünkü: Her isteyen dua edemez, her kalp secdeye kapanamaz...Dua edebilmen bile, huzura çağrıldığının delilidir.

En Büyük Hastalık: Ucb

Şimdi sor kendine: İki rekât namaz kıldın diye, bir sadaka verdin diye, bir tesbih çektin diye, bir hizmet yaptın diye nasıl olur da böbürlenirsin?

Bu kadar lütuf, bu kadar ihsan, bu kadar kabulden sonra bunları kendinden bilersen Karun'dan ne farkın kalır? O da nimeti kendinden bildi. Sen de mi aynı yoldan gideceksin?